

สหสัมพันธ์แคนนอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนิสิตใหม่มหาวิทยาลัยเอกชน

The canonical correlation between sets of variables on English language learning strategies of students in private universities

ศิริพร เสรีตานนท์¹

Siriporn Seritanondh¹

Received: 14 August 2024

Revised: 21 October 2024

Accepted: 31 October 2024

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ ตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม 2) วิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนนอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม 3) เพื่อศึกษาคำนำหนักความสำคัญแคนนอนิคอล ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามแนวของ Oxford's Strategies Inventory for Language Learning เป็นกรอบการวิจัย กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนในมหาวิทยาลัยเอกชน 4 แห่ง จำนวน 356 คน ได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน ในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์-มนุษยศาสตร์ และกลุ่มวิทยาศาสตร์ ชั้นปีที่ 1-4 ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามออนไลน์ 1 ชุด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยสถิติพื้นฐาน และสถิติอ้างอิง

ผลการวิจัยพบว่าที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 พบว่า 1) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง และทางอ้อม กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวม กลยุทธ์บริหาร และกลยุทธ์อภิบริหาร มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในภาพรวมมากที่สุด ตามลำดับ ($r=.867$ และ $.825$) โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันทั้งหมด 2) ตัวแปรแคนนอนิคัลของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ($R_c = .746$) โดยด้านกลยุทธ์บริหาร จะส่งผลมากที่สุดต่อตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงในทิศทางเดียวกัน 3) คำนำหนักความสำคัญแคนนอนิคอล ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม มีคำนำหนักความสำคัญแคนนอนิคอลระหว่างกัน และส่งผลซึ่งกันและกัน

คำสำคัญ: กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง, กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม, สหสัมพันธ์แคนนอนิคอล

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเนชั่น

¹ Assistant Professor in the Master of Education Graduate School, Nation University

Abstract

This article aims to 1) analyze the relationship between variables in direct English learning strategies and variables in indirect English learning strategies. 2) Analyze the canonical relationship between sets of variables in direct English learning strategies and indirect English learning strategies. 3) Study the canonical loadings between variables in direct English learning strategies and indirect English learning strategies. This research uses concepts and theories related to English learning strategies, based on Oxford's Strategies Inventory for Language Learning as the research framework. The sample group consists of 356 students in Semester 2, Academic Year 2023, from four private universities, selected through proportional random sampling, from the social sciences-humanities and science departments, first to fourth year. The research instrument is an online questionnaire. Data were analyzed using basic and inferential statistics with a statistical software program.

The research results show that at the statistical significance level of .01: 1) The relationship between the variables of direct and indirect English learning strategies with overall English learning strategies found that cognitive strategies and metacognitive strategies had the highest correlation with overall English learning strategies ($r = .867$ and $.825$, respectively), all in the same direction. 2) The canonical variables of direct English learning strategies and indirect English learning strategies are highly correlated ($R_c = .746$), with cognitive strategies having the most impact on direct English learning strategy variables in the same direction. 3) The canonical loadings between variables in direct and indirect English learning strategies show significant canonical loadings and mutual influence.

Keywords: Direct English learning strategies, Indirect English learning strategies, canonical correlation

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเอกชนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารในระดับสากล ซึ่งมีบทบาทสำคัญทั้งในด้านการศึกษา การทำงาน และการพัฒนาตนเอง นิสิตในมหาวิทยาลัยเอกชนมักมีความคาดหวังสูงในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับอนาคต โดยกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้นิสิตสามารถ

เรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่ว การพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตในมหาวิทยาลัยเอกชนจึงต้องคำนึงถึงปัจจัยหลายประการ เช่น วัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ รูปแบบการเรียนรู้ของนิสิต ความพร้อมด้านทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนการสนับสนุนจากคณาจารย์และบุคลากร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่สำคัญในการพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในยุคดิจิทัล กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพจะต้องสามารถ

ตอบสนองความต้องการและความสามารถของนิสิตแต่ละคนได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและต่อเนื่อง บทนำนี้จะกล่าวถึงความสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเอกชน ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนรู้และกลยุทธ์ที่สามารถนำมาใช้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนิสิตให้มีประสิทธิภาพสูงสุด (Smith, 2020)

การเรียนภาษาอังกฤษในมหาวิทยาลัยเอกชนไม่เพียงแต่เน้นที่การพัฒนาทักษะด้านการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูดเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการเสริมสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆ นิสิตในมหาวิทยาลัยเอกชนมักต้องเผชิญกับความท้าทายต่างๆ เช่น ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ความกดดันในการเรียน และความต้องการในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมใหม่ การเรียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพจึงต้องมีการออกแบบกลยุทธ์ที่ช่วยให้นิสิตสามารถประยุกต์ใช้ทักษะภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันและการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ตรง การเรียนรู้ผ่านโครงการ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมมาใช้ในกระบวนการเรียนรู้อาจช่วยให้นิสิตสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วและมีความมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) และการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลายยังช่วยกระตุ้นความสนใจและเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้อีกด้วย Johnson and Johnson (2015)

กลยุทธ์การเรียนรู้เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเลือกใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ และเป็นการกระทำที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่ผู้เรียนเลือกใช้เพื่อทำให้การเรียนรู้เป็นไปได้โดยง่าย รวดเร็ว และสนุกสนานมากขึ้น รวมทั้งมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายโอนไปยังสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ และเป็นการเรียนรู้แบบนำ

ตนเอง การใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษมีความสำคัญทั้งต่อครูและผู้เรียนในหลายแง่มุม ดังนี้ Hattie (2009) โดยในด้านความสำคัญต่อครู ได้แก่

1. เพิ่มประสิทธิภาพในการสอน กลยุทธ์ที่ดีช่วยให้ครูสามารถจัดการการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งรวมถึงการเตรียมแผนการสอน การจัดกิจกรรมที่เหมาะสม และการใช้ทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพ

2. ปรับตัวตามความต้องการของผู้เรียน การมีกลยุทธ์ที่หลากหลายช่วยให้ครูสามารถปรับตัวตามความต้องการและความแตกต่างของผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม (Tomlinson, 2001)

3. พัฒนาทักษะการสอน การใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายสามารถช่วยครูในการพัฒนาทักษะการสอนและการจัดการชั้นเรียนได้ดีขึ้น

4. การประเมินและปรับปรุงการสอน กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ครูสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนและปรับปรุงวิธีการสอนได้ตามผลลัพธ์ที่ได้รับ

ส่วนในด้านความสำคัญต่อผู้เรียน ได้แก่

1. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษา การใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษได้ครบถ้วน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2. เพิ่มความมั่นใจ: การใช้กลยุทธ์ที่เหมาะสมช่วยเพิ่มความมั่นใจของผู้เรียนในการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง

3. การเรียนรู้ที่สนุกสนาน กลยุทธ์ที่ดีช่วยให้การเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุกสนานและน่าสนใจ ลดความรู้สึกเบื่อหน่ายและเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน

4. การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ กลยุทธ์ที่ดีช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น ทำให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สรุปได้ว่าการใช้กลยุทธ์ที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพทั้งสำหรับครูและผู้เรียน โดยเน้นการจัดการที่มีประสิทธิภาพ การปรับตัวตามความต้องการ การพัฒนาทักษะการสอน และการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ แคนนอนิคอล (Canonical Correlation Analysis: CCA) เป็นเทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรสองกลุ่ม มีเหตุผลหลายประการที่ควรใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ Canonical ดังนี้

1. การหาความสัมพันธ์หลายมิติ

CCA สามารถวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างสองชุดของตัวแปรที่มีมิติหลายมิติได้พร้อมกัน ซึ่งทำให้สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรที่ซับซ้อนได้ดียิ่งขึ้น (Hair et al., 1998)

2. การลดมิติของข้อมูล

CCA ช่วยลดมิติของข้อมูลโดยการสร้างตัวแปร Canonical (Canonical Variables) ที่เป็นการรวมกันเชิงเส้นของตัวแปรต้นฉบับ ซึ่งสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างสองกลุ่มของตัวแปรได้ดีกว่า (Stevens, 2002)

3. การอธิบายความแปรปรวนร่วม

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ Canonical สามารถช่วยอธิบายปริมาณของความแปรปรวนร่วมที่แบ่งปันระหว่างสองกลุ่มของตัวแปร ทำให้เห็นภาพรวมของการเชื่อมโยงระหว่างสองชุดของตัวแปร (Sherry & Henson, 2005)

4. การวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวแปรหลายตัว

เมื่อมีข้อมูลที่มีตัวแปรหลายตัวในแต่ละกลุ่ม การใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ Canonical จะช่วยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในแต่ละกลุ่มได้ดีกว่าการวิเคราะห์ความสัมพันธ์คู่

(pairwise correlation) หรือการวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบอื่นๆ ที่ทำได้เฉพาะตัวแปรเดียว (Sherry & Henson, 2005)

5. การค้นพบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้าง

CCA สามารถช่วยค้นพบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างระหว่างสองกลุ่มของตัวแปรที่อาจจะไม่ได้เห็นชัดเจนจากการวิเคราะห์แบบอื่น ทำให้เห็นแนวโน้มและการเชื่อมโยงที่มีความหมายในเชิงสถิติ (Hair et al., 1998)

6. การใช้ในงานวิจัยต่างๆ

CCA มีการใช้งานอย่างกว้างขวางในหลายสาขาวิชาชีพ เช่น จิตวิทยา การศึกษา เศรษฐศาสตร์ และวิทยาศาสตร์สังคม ซึ่งสามารถช่วยในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรที่มีความสำคัญในแต่ละสาขา (Stevens, 2002)

สรุปได้ว่าการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ Canonical เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์และมีความสำคัญในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปรสองกลุ่มที่มีความซับซ้อนและหลากหลาย โดยช่วยในการหาความสัมพันธ์หลายมิติ ลดมิติของข้อมูล อธิบายความแปรปรวนร่วม และค้นพบความสัมพันธ์เชิงโครงสร้างที่มีความหมาย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกทำเฉพาะกับนิสิตในมหาวิทยาลัยเอกชน โดยมีเหตุผลหลายประการ คือ

1. ลักษณะเฉพาะของนิสิตในมหาวิทยาลัยเอกชน: นิสิตในมหาวิทยาลัยเอกชนอาจมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากนิสิตในมหาวิทยาลัยรัฐ เช่น ความวิสัยความสามารถทางการเงิน ความหลากหลายทางวัฒนธรรม หรือความคาดหวังและแรงจูงใจที่แตกต่างกัน การวิจัยเฉพาะในกลุ่มนี้จะช่วยให้เข้าใจลักษณะเฉพาะและความต้องการของพวกเขาได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. นโยบายและทรัพยากรที่แตกต่างกัน: มหาวิทยาลัยเอกชนอาจมีนโยบายการเรียนการสอน และทรัพยากรที่แตกต่างจากมหาวิทยาลัยรัฐ เช่น ขนาดชั้นเรียนที่เล็กกว่า อัตราส่วนครูต่อนักเรียนที่ดีกว่า หรือการใช้เทคโนโลยีในการสอนที่มากกว่า การวิจัยในบริบทนี้จะช่วยให้เข้าใจถึงผลกระทบของปัจจัยเหล่านี้ต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ของนิสิต

3. การเข้าถึงและการร่วมมือในการวิจัย: ในบางกรณี มหาวิทยาลัยเอกชนอาจให้การสนับสนุนและความร่วมมือในการทำวิจัยมากกว่ามหาวิทยาลัยรัฐ เช่น การให้ข้อมูลหรืออนุญาตให้นักวิจัยเข้าถึงนิสิตได้ง่ายขึ้น

4. การตอบสนองต่อนโยบายและการเปลี่ยนแปลง: มหาวิทยาลัยเอกชนอาจมีความยืดหยุ่นและการตอบสนองต่อนโยบายและการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วกว่า ซึ่งสามารถนำไปสู่การนำกลยุทธ์การเรียนรู้ใหม่ๆ มาใช้ได้อย่างรวดเร็ว การวิจัยในบริบทนี้จะช่วยให้เห็นภาพของกระบวนการดังกล่าว

5. ความต้องการในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษา: มหาวิทยาลัยเอกชนมักมีการแข่งขันสูงในการดึงดูดนักศึกษา ดังนั้นการวิจัยเพื่อหาแนวทางปรับปรุงกลยุทธ์การเรียนการสอนจะมีประโยชน์ในการยกระดับคุณภาพการศึกษาและการบริการนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

การทำการวิจัยในบริบทที่จำกัดเช่นนี้จะช่วยให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดและเชิงลึก ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนากลยุทธ์การเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยเอกชนโดยเฉพาะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ ตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

2. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์แคนนอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

3. เพื่อศึกษาค่าน้ำหนักความสำคัญแคนนอนิคอล ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

การทบทวนวรรณกรรม

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีทฤษฎีที่สำคัญหลายประการที่นำมาใช้อธิบายกระบวนการเรียนรู้และการสอนภาษา ซึ่งผู้วิจัยได้สรุปประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาแบบบูรณาการ (Communicative Language Teaching, CLT) ของ Canale and Swain (1980) เป็นหนึ่งในแนวทางการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางนี้เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และใช้ภาษาจริงๆ ในสถานการณ์ที่เหมือนจริงหรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงให้มากที่สุด ยกตัวอย่างการนำ CLT ไปใช้ในการสอน

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านการทำกิจกรรม การอภิปราย และการทำงานร่วมกันเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่หลากหลายและใกล้เคียงกับการใช้งานจริง

2. การสอนภาษาในบริบทที่เหมือนจริง (Authentic Contexts) โดยการใช้สถานการณ์จำลองที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง เช่น การเล่นบทบาทสมมติ (Role-playing) การทำงานกลุ่ม (Group work) และการแก้ปัญหา (Problem-solving) การใช้สื่อการสอนที่เป็นภาษาแท้ เช่น บทสัมภาษณ์ ข่าวสาร วิดีโอ และบทสนทนาจริง

3. การให้ความสำคัญกับทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) การฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนในบริบทที่เป็นธรรมชาติ การให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในการสนทนา การแสดงความคิดเห็น การอธิบาย และการเจรจา

4. การประเมินผลที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Assessment):

การประเมินความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนผ่านกิจกรรมที่มีความหมาย เช่น การสนทนา การนำเสนองาน และการเขียนเรียงความ การใช้การประเมินแบบรวมถึง (Holistic Assessment) ที่คำนึงถึงความสามารถในการใช้ภาษาจริงๆ ไม่ใช่เพียงแค่การทดสอบแบบข้อสอบเท่านั้น

2. ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ (Experiential Learning Theory: ELT) ของ Kolb (1984) เป็นทฤษฎีที่เน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง Kolb (1984) ได้พัฒนาทฤษฎีนี้โดยแยกประเภทการเรียนรู้ของบุคคลออกเป็น 4 แบบตามรูปแบบการเรียนรู้ 4 แบบ (Learning Styles) จัดวางตัวของ 4 ขั้นตอนในวงจรการเรียนรู้ได้แก่

1. Diverging (CE/RO) ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้นี้จะมักจะเป็นคนที่ชอบการสังเกตและไตร่ตรองมากกว่าการปฏิบัติ มีความคิดสร้างสรรค์ และสามารถเห็นภาพรวมได้ดี เหมาะกับการเรียนรู้ผ่านการอภิปรายกลุ่มและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

2. Assimilating (RO/AC) ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้นี้จะมักชอบการสร้างแนวคิดและการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นคนที่มีความคิดเชิงตรรกะและสามารถสร้างทฤษฎีได้จากการไตร่ตรอง เหมาะกับการเรียนรู้ผ่านการอ่านและการฟังบรรยาย

3. Converging (AC/AE) ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้นี้จะมักชอบการแก้ปัญหาและการใช้งานจริง มีความสามารถในการนำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ที่เป็นจริง เหมาะกับการเรียนรู้ผ่านการทำโปรเจกต์ การทดลอง และการทำงานที่ต้องการผลลัพธ์ที่ชัดเจน

4. Accommodating (CE/AE) ผู้เรียนที่มีลักษณะการเรียนรู้นี้จะมักชอบการปฏิบัติและการทดลองสิ่งใหม่ๆ เป็นคนที่มีความยืดหยุ่น และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ดี เหมาะกับการเรียนรู้ผ่านการทดลองปฏิบัติจริง การทำกิจกรรม และการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสถานการณ์ที่ไม่คุ้นเคย

ทฤษฎีของ Kolb (1984) เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริง โดยมีการหมุนเวียนระหว่างการปฏิบัติและการไตร่ตรองเพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและมีความยืดหยุ่นในการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ (2561) ได้นำเสนอผลการวิจัยเรื่อง การศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา ในการประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 28 ประจำปี 2561 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและศึกษาปัญหาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา จำนวน 600 คน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มีทั้งกลวิธีโดยตรงและโดยอ้อม เมื่อพิจารณาแยกทักษะพบว่า กลวิธีการจดจำใช้ในทักษะการฟังและทักษะคำศัพท์ กลวิธีเชิงพุทธิปัญญาใช้ในทักษะการพูด ส่วนกลวิธีเชิงอภิปัญญาใช้ในทักษะการอ่าน และกลวิธีทางสังคมใช้ในทักษะการเขียนและไวยากรณ์

ศราวุฒิ บุญรักษ์ (2562) ศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร จำนวน 41 คน ผลการวิจัยพบว่า กลวิธีทั้ง 6 ด้าน มีผลการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกลวิธีด้านจิตพิสัย กลวิธีด้านการจัดระบบและประเมินการเรียน กลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านการจำลองมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนกลวิธีด้านการใช้กระบวนการทางความคิด กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

สาธิตา สังข์พงษ์ (2564) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี จำนวน 63 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุดรองลงมาคือ กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์แก้ไขข้อบกพร่อง และกลยุทธ์อารมณ์และความรู้สึกตามลำดับ

Oxford (1990) ได้ทำวิจัยเรื่อง Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know. Oxford กล่าวถึงกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาและการใช้งานของกลยุทธ์ต่างๆ ซึ่งสามารถช่วยให้เข้าใจถึงความสัมพันธ์เชิงลบระหว่างกลยุทธ์ต่างๆ งานวิจัยนี้มุ่งเน้นไปที่การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษา (LLS) ในกลุ่มนักศึกษาปีแรกที่มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในเมืองสลังอร์ ประเทศมาเลเซีย ภาษาอังกฤษซึ่งถือเป็นภาษาที่สอง (ESL) ในมาเลเซียเป็นวิชาบังคับก่อนของมหาวิทยาลัยเอกชน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 200 คนจาก 5 คณะวิชา ใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจาก Strategy Inventory of Language Learning (SILL) โดย Oxford (1990) ใช้สถิติเชิงพรรณนาเพื่อวิเคราะห์การใช้ LLS ในกลุ่มผู้เข้าร่วม ผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มตัวอย่างมักจะใช้ LLS ที่ต้องการเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา Oxford ได้ให้คำนิยามกลยุทธ์การเรียนรู้ว่าเป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนเลือกใช้เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และเป็นการกระทำที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่ผู้เรียนเลือกใช้เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปได้อย่างรวดเร็ว และสนุกสนานมากขึ้น รวมทั้งมีประสิทธิภาพ สามารถถ่ายโอนไปยังสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ และเป็นการเรียนรู้แบบนำตนเอง กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาของ Oxford ดังกล่าวแบ่งได้เป็น 6 กลยุทธ์ ซึ่งแบ่งย่อยออกเป็นกลยุทธ์ทางตรง 3 รูปแบบ และกลยุทธ์ทางอ้อมอีก 3 รูปแบบ ดังนี้

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง 3 รูปแบบ

1) กลยุทธ์การจำ (Memory Strategies) หรือเทคนิคช่วยจำต่างๆ เช่น การจัดรวมหมวดหมู่ การจินตนาการ การใช้คำสำคัญ การทำแผนผังความคิด การใช้เสียงสัมผัส หรือการใช้ท่าทาง เป็นต้น

2) กลยุทธ์ปริชาน (Cognitive Strategies) หรือกลยุทธ์ด้านความรู้ความเข้าใจ เช่น การฝึกซ้ำๆ การให้เหตุผล การวิเคราะห์ การสรุปความ การเน้นย้ำ และการจดบันทึก เป็นต้น

3) กลยุทธ์การชดเชย (Compensation strategies) หรือกลยุทธ์การแก้ไขข้อบกพร่องคือการที่ผู้เรียนใช้ความรู้ที่จำกัดอย่างชาญฉลาด เช่น การคาดเดาคำศัพท์จากบริบท การใช้คำที่มีความหมายเหมือนกัน การเปลี่ยนกลับไปใช้คำที่มาจากภาษาแม่ การสร้างคำใหม่หรือการใช้ท่าทางประกอบ เป็นต้น

กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม

1) กลยุทธ์อภิปริชาน หรือกลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ (Metacognitive Strategies) หมายถึงวิธีที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการเรียนรู้

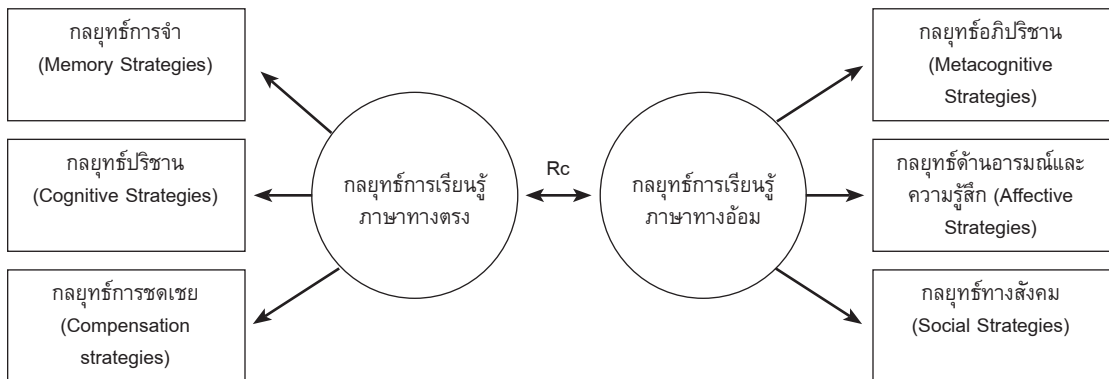
ของตนเอง ซึ่งเกี่ยวข้องกับความสนใจ ความเอาใจใส่ การตั้งเป้าหมายที่ทำได้จริง การจัดระเบียบ การวางแผน การประเมินผลตนเองและการตรวจสอบความผิดพลาดของตนเอง เป็นต้น

2) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (Affective Strategies) เกี่ยวกับเรื่องทัศนคติ อารมณ์ แรงจูงใจ เช่น การลดความตึงเครียดหรือความกังวลด้วยการฟังเพลง ดูหนังหรือภาพยนตร์ หัวเราะ การระบายความคับข้องใจให้ผู้อื่นฟัง การให้รางวัลและการให้กำลังใจตนเอง เป็นต้น

3) กลยุทธ์ทางสังคม (Social Strategies) เช่น การถามคำถาม การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการทำความเข้าใจวัฒนธรรมอื่นๆ เป็นต้น

จากแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่เหมาะสมสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้ภาษาอังกฤษร่วมกับเพื่อนหรือกลุ่มเรียนจะช่วยให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ระหว่างกัน ซึ่งจะช่วยให้ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข มีความสุข และไม่น่าเบื่อ การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเหล่านี้ อย่างเหมาะสมและสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้เรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนที่ดีขึ้น และสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างคล่องแคล่วและมั่นใจ

ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย รูปแบบความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม

จากภาพที่ 1 ตัวแปรแคนนอนิคัลของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม โดยกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง ประกอบด้วยตัวแปรกลยุทธ์การจำ กลยุทธ์บริหาร และกลยุทธ์การชดเชย ส่วนตัวแปรแคนนอนิคัลของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อมประกอบด้วยตัวแปรกลยุทธ์อภิปราย กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก และกลยุทธ์ทางสังคม

สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง มีความสัมพันธ์กับ ตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

สมมติฐานที่ 2 สหสัมพันธ์แคนนอนิคัลระหว่างชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อมมีความสัมพันธ์กัน

สมมติฐานที่ 3 กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรงอย่างน้อย 1 ลักษณะ ส่งผลซึ่งกันและกันกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม โดยมีค่านำหนักความสำคัญแคนนอนิคอล ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ วิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างชุดของตัวแปร 2 ชุด ชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ผู้เรียนในมหาวิทยาลัยชั้นปีที่ 1 ถึง 4 ภาค มหาวิทยาลัย เอกชน 4 แห่ง ทั้งในและนอกเขตกรุงเทพฯ ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2567 จำนวนรวม 11,875 คน ณ วันที่ 30 กรกฎาคม 2567 (สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2567)

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้เรียนชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยเอกชน ในสังกัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ที่ยินดีเข้าร่วมโครงการ จำนวน 356 คน ในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ และมนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยเอกชนในกรุงเทพฯ 2 แห่ง จำนวน 238 คน และจากมหาวิทยาลัยเอกชนนอกเขตกรุงเทพฯ 2 แห่ง จำนวน 118 คน (ทั้งนี้โดยแบ่งตามสัดส่วนจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากจำนวนประชากรแบบ 3:1) โดยผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนเป็นผู้ยินยอมตนให้ทำการวิจัยตามแผนการวิจัย ซึ่งเป็นผู้เรียนชั้นปีที่ 1 และ 4 มากกว่าชั้นปีอื่น คือ 122 และ 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.3 และ 32.3 ตามลำดับ จากกลุ่มวิชาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

193 คน มนุษยศาสตร์-สังคมศาสตร์ 163 คน คิดเป็นร้อยละ 54.2 และ 45.8 ตามลำดับ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่พัฒนามาจาก Oxford Inventory for Language Learning version 7.0 เพื่อดัดแปลงและปรับปรุงข้อความที่ต้องประเมินให้เข้าใจง่ายขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหาคำถาม 2 ส่วน: ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เรียน ได้แก่ ที่ตั้งสถานศึกษา เพศ ชั้นปีที่เรียน และกลุ่มสาขาวิชาที่เรียน ส่วนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ 6 กลยุทธ์ จำนวนรวม 50 ข้อ ซึ่งมีลักษณะแบบ rating scale 5 ระดับ จำแนกเป็น 1) กลยุทธ์ด้านการจำ 9 ข้อ เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อช่วยในการจำคำศัพท์และโครงสร้างภาษา เช่น การทบทวนคำศัพท์ การใช้การเชื่อมโยง การทำซ้ำ 2) ด้านปริชาหรือความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจและการใช้ภาษา เช่น การวิเคราะห์ การสังเกต การตั้งคำถาม 14 ข้อ 3) ด้านการชดเชยหรือแก้ไขข้อบกพร่อง เกี่ยวข้องกับการใช้วิธีการต่างๆ เพื่อชดเชยการขาดความรู้ในภาษา เช่น การคาดเดาความหมายจากบริบท การใช้คำที่คล้ายกัน 6 ข้อ 4) ด้านอภิปริชาหรือการนำไปสู่ความสำเร็จ เกี่ยวข้องกับการวางแผน การตรวจสอบ และการประเมินการเรียนรู้ของตนเอง เช่น การตั้งเป้าหมาย การติดตามความก้าวหน้า 9 ข้อ 5) ด้านอารมณ์และความรู้สึก เกี่ยวข้องกับการจัดการกับอารมณ์และความรู้สึกในการเรียนภาษา เช่น การลดความเครียด การเพิ่มความมั่นใจ 6 ข้อ และ 6) กลยุทธ์ด้านสังคม เกี่ยวข้องกับการใช้การสื่อสารและการโต้ตอบกับผู้อื่นเพื่อเรียนรู้ภาษา เช่น การทำงานกลุ่ม การฝึกพูดกับเจ้าของภาษา 6 ข้อ นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นดังกล่าวเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงรายข้อของแบบสอบถามพบว่า มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 จากนั้น

นำเครื่องมือดังกล่าวไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำผลมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก โดยวิธี Item Total Correlation รายด้านอยู่ระหว่าง 0.545 - 0.748 โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยวิธีแอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.854

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลใช้การส่งแบบสอบถามออนไลน์ (google form) ระหว่าง ช่วงเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม 2567 และการส่งเอกสารแบบสอบถามโดยตรงเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลครบถ้วนตามวัตถุประสงค์ ตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้องของข้อมูลที่ได้รับ เพื่อเตรียมนำเข้าโปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2) กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของการประเมิน

จากข้อมูลในแบบสอบถามชนิดประมาณค่า 5 ระดับ เพื่อวัดความคิดเห็นในตัวแปรแต่ละข้อ ในแต่ละด้าน ซึ่งกำหนดค่าเฉลี่ยดังนี้ (ชิตชนก เสงเฑียรวั, 2550) ค่าเฉลี่ย 4.51–5.00 พึงพอใจมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51–4.50 พึงพอใจมาก ค่าเฉลี่ย 2.51–3.50 พึงพอใจปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51–2.50 พึงพอใจน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00–1.50 พึงพอใจน้อยที่สุด 3) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ด้วยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แคนนอนิคอล (Canonical Correlation Analysis) เพื่อสรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ ตัวแปรในกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ด้วยการหาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน แสดงดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวในชุดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ ชุดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม และระหว่างตัวแปรย่อยในชุดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ ในชุดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

	NEWVO	SELFPR	ENGCOM	ENGDEL	ENGMO	HELPER	ENSTRG
NEWVO	1						
SELFPR	.633**	1					
ENGCOM	.352**	.513**	1				
ENGDEL	.508**	.603**	.517**	1			
ENGMO	.400**	.505**	.290**	.526**	1		
HELPER	.450**	.595**	.493**	.669**	.510**	1	
ENSTRG	.722**	.867**	.662**	.825**	.656**	.790**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทางตรง ได้แก่ กลยุทธ์การจำ (NEWVO) กลยุทธ์ปริชาน (SELF-PRT) และ กลยุทธ์การชดเชย (ENGCOM) พบว่า ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ตัวแปรกลยุทธ์ ปริชาน (SELFPR) มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์ การจำ (NEWVO) มากที่สุด ($r=.633$) รองลงมา คือ กลยุทธ์การชดเชย (ENGCOM) ($r=.513$) ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียน ภาษาอังกฤษทางอ้อม ได้แก่ กลยุทธ์อภิปริชาน (ENGDEL) กลยุทธ์ด้านอารมณ์และความรู้สึก (ENGMO) และกลยุทธ์ทางสังคม (HELPER) พบว่า ตัวแปรกลยุทธ์อภิปริชาน (ENGDEL) มีความสัมพันธ์กับ กลยุทธ์ทางสังคม (HELPER) มากที่สุด ($r=.669$) รองลงมา คือ ระหว่าง กลยุทธ์อภิ ปริชาน (ENGDEL) กับ กลยุทธ์ปริชาน (SELFPR) ($r=.603$) ซึ่งใกล้เคียงกับ ตัวแปรกลยุทธ์ทางสังคม (HELPER) ($r=.595$) เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษทาง ตรง และทางอ้อมกับ กลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ ในภาพรวม (ENSTRTG) พบว่า กลยุทธ์ปริชาน (SELFPR) และกลยุทธ์อภิปริชาน (ENGDEL) มีความสัมพันธ์กับกลยุทธ์การเรียนภาษาอังกฤษ

ในภาพรวม (ENSTRTG) มากที่สุด ตามลำดับ ($r=.867$ และ $.825$) โดยมีความสัมพันธ์ไปในทิศทาง เดียวกันทั้งหมด ยอมรับสมมติฐานที่ 1

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อวิเคราะห์ความ สัมพันธ์แคนนอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรกลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์ การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แคนนอนิคอล (Canonical correlation: R_c) คือ ค่าที่แสดงความ สัมพันธ์ของตัวแปรสองกลุ่มโดยจะมีค่าสหสัมพันธ์ แคนนอนิคอลหลายตัว แต่ละตัวจะแสดงความสัมพันธ์ ของตัวแปรแคนนอนิคอล (Canonical Variable) แต่ละคู่ อธิบายได้เช่นเดียวกับ Pearson's (r) นั่น คือ จะมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 1 โดยเครื่องหมายจะ แสดงรูปแบบของ ความสัมพันธ์ในเชิงแปรผันตาม กัน หรือผกผันกัน กำลังสองของสหสัมพันธ์แคนนอน นิคอล (R_c^2) จะแสดงเปอร์เซ็นต์ความแปรปรวนร่วม ของกลุ่มตัวแปรสหสัมพันธ์แคนนอนิคอลตัวต่อไป การทดสอบนัยสำคัญ (Significance tests) เป็นการ ทดสอบว่ากลุ่มตัวแปรทั้งสองมีความสัมพันธ์กัน จริง ยอมรับสมมติฐานที่ 2 ผลการวิเคราะห์แสดง ดังตารางที่ 2-3 และภาพประกอบ 2

ตารางที่ 2 สหสัมพันธ์แคนนอนิคอล ระหว่างชุดตัวแปร X (กลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษทางตรง) กับ ชุดตัวแปร Y (กลยุทธ์การเรียนรู้อังกฤษทางอ้อม)

Canonical Function	Canonical Correlation	Canonical R^2	Wilk's Lambda	F	df	Error	p-value
1	0.746*	0.556	0.426	27.701	9	59.3	0.000
2	0.189	0.031	0.960	2.541	4	49.0	0.035
3	0.069	0.005	0.995	1.179	1	24.6	0.279

Multivariate test of significance
(Wilks' Lambda = 0.426, F (9, 59) = 27.701, p = .000)

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 2 สหสัมพันธ์แคนนอนิคอลระหว่างชุดตัวแปรการเรียนรู้ภาษาทางตรง (กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) และกลยุทธ์การชดเชย กับชุดตัวแปรร่วมกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม (กลยุทธ์อภิปริชาน กลยุทธ์ด้านอารมณ์ และ กลยุทธ์ด้านอารมณ์) มีฟังก์ชันแคนนอนิคอล 3 ฟังก์ชัน ดังนี้ ฟังก์ชันแคนนอนิคอลที่ 1 มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคอล เท่ากับ 0.746 มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคอลยกกำลังสอง เท่ากับ 0.556 ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Wilks' Lambda = 0.426, F (9, 59) = 27.701, p = .000) โดยที่ตัวแปรแคนนอนิคอลของตัวแปรชุดที่ 1 กับชุดตัวแปรชุดที่ 2 มีความแปรปรวนร่วมกันร้อยละ 56 ($R^2 = 0.556$) ฟังก์ชันคาโนนิคัลที่ 2 มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคอล เท่ากับ 0.189 มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคอลยกกำลังสองเท่ากับ 0.031 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนฟังก์ชันคาโนนิคัลที่ 3 มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคอล เท่ากับ 0.069 ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้วิจัยจึงไม่นำมาพิจารณาคำนำหนักรความสำคัญแคนนอนิคัล

โดยใช้ฟังก์ชันที่ 1 ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างชุดตัวแปร ตามแนวทางของ Sherry and Hensen (2005) ที่เสนอแนะว่า ค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคัลจะต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับค่าสัมบูรณ์ของ 0.45 จึงจะเพียงพอต่อการแปลความหมายรูปแบบความสัมพันธ์ตามฟังก์ชันนั้น ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาจากช่วงเกณฑ์ของค่าสหสัมพันธ์ คือ อยู่ในช่วง 0.30-0.50 หมายถึง มีขนาดความสัมพันธ์ปานกลาง (เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล, 2559) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้เฉพาะฟังก์ชันที่ 1 เนื่องจากเป็นฟังก์ชันที่มีค่าสหสัมพันธ์ที่มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนิคัล (R_c) เท่ากับ 0.746 ซึ่งหมายความว่า ฟังก์ชันแคนนอนิคัลดังกล่าวสามารถอธิบายสารสนเทศของความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 74.6 และฟังก์ชันที่ 1 ยังมีค่าสหสัมพันธ์กำลังสอง (R_c^2) เท่ากับ 0.556 ซึ่งแสดงว่ามีความแปรปรวนร่วมกันระหว่างตัวแปรแคนนอนิคัลทำนาย (Predictor Composite) กับ ตัวแปรแคนนอนิคัลเกณฑ์ (Criterion Composite) อยู่ร้อยละ 55.6 ค่าสัมประสิทธิ์แคนนอนิคัลมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์โครงสร้างระหว่างชุดตัวแปร แสดงดังตารางที่ 3

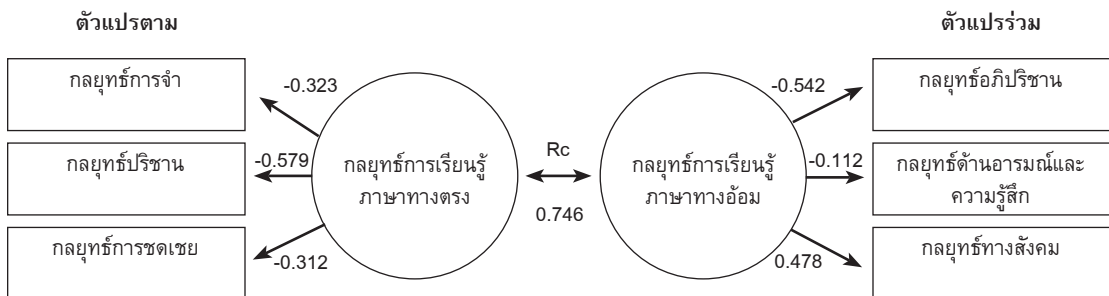
ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์แคนนอนิคัลมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์โครงสร้างระหว่างชุดตัวแปร

ตัวแปร Coefficients	ฟังก์ชันที่ 1		
	Structure Coefficients	Square Structure Coefficients (%)	Square Structure Coefficients (%)
ชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง (X)			
กลยุทธ์การจำ	-0.323	<u>-0.795</u>	63.20
กลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ)	-0.579	<u>-0.923</u>	85.19
กลยุทธ์การชดเชย	-0.312	<u>-0.665</u>	44.22
ชุดตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม (y)			
กลยุทธ์อภิปริชาน	-0.178	<u>-0.920</u>	84.64
กลยุทธ์ด้านอารมณ์	-0.264	<u>-0.630</u>	39.69
กลยุทธ์ทางสังคม	-0.542	<u>-0.902</u>	81.36

หมายเหตุ: ขีดเส้นใต้ หมายถึงมีค่าสัมบูรณ์มากกว่าหรือเท่ากับ .30 ซึ่งเป็นค่าที่สูงมากพอ เหมาะสำหรับการแปลความหมายข้อมูล

จากตารางที่ 3 พบว่าฟังก์ชันที่ 1 ตัวแปรในชุดการเรียนรู้ภาษาทางตรง ที่มีค่าสัมบูรณ์ของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.30 มี 3 ตัว จัดเรียงตามลำดับ ได้แก่ กลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) (-.923) กลยุทธ์การจำ (-.795) และ กลยุทธ์การชดเชย (-.665) ตัวแปรในชุดกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อมที่มีค่าสัมบูรณ์ของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.30 มี 3 ตัว จัดเรียงตามลำดับ ได้แก่ กลยุทธ์อภิปริชาน (0.920) กลยุทธ์ทางสังคม (-.902) และ

กลยุทธ์ด้านอารมณ์ (-.630) ซึ่งตัวแปรทุกตัวทั้งสองชุดนี้ มีความสัมพันธ์เชิงลบทั้งหมด กล่าวคือ ถ้ากลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงของผู้เรียนอยู่ในระดับต่ำ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อมจะอยู่ในระดับต่ำเช่นกัน โดยภาพรวมแล้ว ชุดตัวแปรคุณภาพการจัดการเรียนรู้ สามารถอธิบายร่วมกับชุดตัวแปรประสิทธิภาพการสอนได้ร้อยละ 57.4 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง คำนวณจาก $(1 - \text{Wilks' Lambda}) \times 100 = (1 - 0.426) \times 100 = 57.4$ จึงยอมรับสมมติฐานที่ 2

ภาพประกอบ 2 ความสัมพันธ์แคนนอนิคัลของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง กับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม

จากภาพประกอบ 2 รูปแบบความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม กล่าวได้ว่า ตัวแปรแคนนอนิคัลของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม มีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง ($R_c = .746$) โดยด้านกลยุทธ์ปริชาน จะส่งผลมากที่สุดต่อตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงในทิศทางเดียวกัน ส่วนกลยุทธ์ด้านการจำ และกลยุทธ์การชดเชย จะส่งผลค่อนข้างต่ำรองลงมาตามลำดับ

ส่วนตัวแปรแคนนอนิคัลของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม กลยุทธ์ด้านอภิปริชาน

(กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ) จะส่งผลอย่างมากต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อมในทิศทางเดียวกัน ส่วนกลยุทธ์ทางสังคม และกลยุทธ์ด้านอารมณ์ จะส่งผลต่ำรองลงมาตามลำดับ จึงกล่าวได้ว่าตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กัน และหากขาดตัวแปรหนึ่งไปก็จะมีผลกระทบในทิศทางตรงกันข้ามกับตัวแปรอื่นๆ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อศึกษาคำนำห้ความสำคัญแคนนอนิคอล ระหว่างตัวแปรกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางตรง กับ กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษทางอ้อม แสดงดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์แคนนอนิคัลของฟังก์ชันที่ 1 ระหว่างชุดตัวแปรตาม กับชุดตัวแปรร่วม

	Canonical Weight	Canonical Loading	Canonical Cross-Loading	Canonical R ²
ตัวแปรชุดที่ 1 (X)				
กลยุทธ์การจำ	-0.551	--0.795	-0.323	10.433
กลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ)	-0.872	-0.923	-0.579	33.524
กลยุทธ์การชดเชย	-0.406	-0.665	-0.312	9.734
ตัวแปรชุดที่ 2 (Y)				
กลยุทธ์อภิปริชาน	-0.542	--0.920	-0.542	29.376
กลยุทธ์ด้านอารมณ์	-0.112	-0.630	-0.112	1.254
กลยุทธ์ทางสังคม	-0.478	-0.902	-0.478	22.843

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปร X มีค่าน้ำหนักแคนนอนิคัลอยู่ในระดับปานกลาง โดยค่าสูงที่สุด คือ ตัวแปรด้านกลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) (-0.579) รองลงมา ได้แก่ ด้านกลยุทธ์การจำ (-0.323) และตัวแปรที่มีค่าน้ำหนักแคนนอนิคัลอยู่ในระดับใกล้เคียงกัน คือ ด้านกลยุทธ์การชดเชย (-0.312) แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ตัว มีความแปรปรวนรวมกันปานกลาง ถึงค่อนข้างต่ำโดยเมื่อพิจารณาค่า R² ซึ่งเป็นค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปรตามแต่ละตัวที่อธิบายแคนนอนิคอลฟังก์ชันที่ 1 พบว่าตัวแปรด้าน กลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) มีค่าร้อยละของความแปรปรวน สูงที่สุด คือ 33.524 รองลงมา คือ ด้านกลยุทธ์การจำ และด้านกลยุทธ์การชดเชย มีค่าร้อยละของความแปรปรวนใกล้เคียงกัน คือ 10.433 และ 9.734 ตามลำดับ แสดงว่าในการสร้างตัวแปรแคนนอนิคัลฟังก์ชันที่ 1 ตัวแปรตามด้านกลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) มีน้ำหนักในการสร้างมากที่สุด และตัวแปรอื่นๆ มีน้ำหนักในการสร้างรองลงมา ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาเครื่องหมายของค่าน้ำหนักแคนนอนิคัลพบว่า มีเครื่องหมายลบเหมือนกันทั้งหมด แสดงว่า

ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม หมายความว่า ถ้าค่าหนึ่งน้อยอีกค่าหนึ่งจะมาก ถ้าค่าหนึ่งมากอีกค่าหนึ่งจะน้อย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรร่วม มีค่าน้ำหนักแคนนอนิคัล อยู่ในระดับปานกลาง สูงที่สุด คือ ตัวแปรด้านกลยุทธ์อภิปริชาน (-0.542) รองลงมา คือ กลยุทธ์ทางสังคม (-0.478) และ กลยุทธ์ด้านอารมณ์ มีค่าน้ำหนักแคนนอนิคัลอยู่ในระดับต่ำ (-0.112) แสดงว่าตัวแปร 2 ตัว มีความแปรปรวนรวมกันอยู่ในระดับปานกลาง และมีตัวแปร 1 ตัว มีความแปรปรวนรวมกันอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณาค่า R² ซึ่งเป็นค่าร้อยละของความแปรปรวนของตัวแปรร่วมแต่ละตัวที่อธิบายแคนนอนิคัลฟังก์ชันที่ 1 พบว่า ตัวแปรด้านกลยุทธ์อภิปริชาน (กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ) มีค่าร้อยละความแปรปรวนสูงที่สุด คือ 29.376 รองลงมาได้แก่ ด้านกลยุทธ์ทางสังคม (22.843) และน้อยที่สุด คือ กลยุทธ์ด้านอารมณ์ (1.254) หมายความว่า ในการสร้างตัวแปรค่าแคนนอนิคัลฟังก์ชันที่ 1 ตัวแปรร่วมด้านอภิปริชาน (กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จ) มีน้ำหนักหรือมีส่วนร่วมในการสร้างมากกว่าตัวแปรอื่นๆ ส่วน

ตัวแปรอื่นๆ มีน้ำหนักในการสร้างรองลงมา และเมื่อพิจารณาเครื่องหมายของค่าน้ำหนักแคนนอนก็คิดพบว่า มีเครื่องหมายลบเหมือนกันทั้งหมด แสดงว่า ตัวแปรทุกตัวมีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางตรงกันข้าม หมายความว่า ถ้าค่าหนึ่งน้อยอีกค่าหนึ่งจะมาก ถ้าค่าหนึ่งมากอีกค่าหนึ่งจะน้อย ยอมรับสมมติฐานที่ 3

การอภิปรายผล

จากข้อสรุปเกี่ยวกับสหสัมพันธ์แคนนอนก็คิดระหว่างชุดตัวแปรการเรียนรู้ภาษาทางตรงและชุดตัวแปรร่วมกลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม มีประเด็นอภิปรายดังนี้

1. ฟังก์ชันแคนนอนที่ 1 มีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนเท่ากับ 0.746 และมีค่าสหสัมพันธ์แคนนอนคิดยกกำลังสองเท่ากับ 0.556 ซึ่งบ่งชี้ว่ามีความแปรปรวนร่วมกันระหว่างชุดตัวแปรการเรียนรู้ภาษาทางตรงและชุดตัวแปรร่วมกลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมถึงร้อยละ 56 ฟังก์ชันนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Wilks' Lambda = 0.426, $F(9, 59) = 27.701$, $p = .000$) ซึ่งแสดงถึงความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งและมีนัยสำคัญทางสถิติ

ความสัมพันธ์ที่แข็งแกร่งระหว่างกลยุทธการจำ กลยุทธปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) และการชดเชย กับกลยุทธอภิปริชาน (การรับรู้ในระดับสูง) กลยุทธด้านอารมณ์ และกลยุทธด้านสังคม แสดงถึงการเชื่อมโยงกันอย่างชัดเจนระหว่างวิธีการเรียนรู้ทั้งสองกลุ่ม อาจอธิบายได้ว่าเมื่อผู้เรียนใช้กลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางตรง พวกเขายังมีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมในการสนับสนุนการเรียนรู้ของตนเอง ความแปรปรวนร่วมกันที่สูง (ร้อยละ 56) ชี้ให้เห็นว่ากลยุทธทั้งสองกลุ่มนี้มีบทบาทสำคัญและสอดคล้องกันในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น สหสัมพันธ์แคนนอนที่

ฟังก์ชันที่ 1 เป็นฟังก์ชันที่มีความสัมพันธ์และความแปรปรวนร่วมกันที่สูงที่สุด ระหว่างกลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางตรงและกลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม และมีนัยสำคัญทางสถิติ สอดคล้องกับงานวิจัยของ มูฮำหมัดสุกรี หะยีสะนิ และคณะ (2561) ที่พบว่า กลวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่กลุ่มตัวอย่างใช้มีทั้งกลวิธีโดยตรงและโดยอ้อม เมื่อพิจารณาแยกทักษะ พบว่า กลวิธีการจดจำ ใช้ในทักษะการฟังและทักษะคำศัพท์ กลวิธีเชิงพุทธิปัญญาใช้ในทักษะการพูด ส่วนกลวิธีเชิงอภิปัญญาใช้ในทักษะการอ่าน และกลวิธีทางสังคม ใช้ในทักษะการเขียนและไวยากรณ์ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ศราวุฒิ บุญรักษ์ (2562) ที่พบผลการวิจัยว่า กลวิธีทั้ง 6 ด้าน มีผลการปฏิบัติในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านกลวิธีด้านจิตพิสัย กลวิธีด้านการจัดระบบและประเมินการเรียนรู้ กลวิธีด้านสังคม กลวิธีด้านการจำอย่างมีประสิทธิภาพ อยู่ในระดับมากตามลำดับ ส่วนกลวิธีด้านการใช้กระบวนการทางความคิด กลวิธีด้านการชดเชยข้อบกพร่องในการใช้ภาษาอังกฤษธุรกิจ อยู่ในระดับปานกลาง

2. จากการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางตรงและทางอ้อมฟังก์ชันที่ 1 ของการวิเคราะห์แคนนอนก็คิดตัวแปรในชุดการเรียนรู้ภาษาทางตรง และตัวแปรในชุดกลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม มีค่าสัมบูรณ์ของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างสูงกว่าหรือเท่ากับ 0.30 และเป็นลบทั้งหมด จากผลการวิเคราะห์นี้แสดงว่า ทุกตัวแปรมีความสัมพันธ์เชิงลบ กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนใช้กลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางตรงในระดับต่ำ ก็จะใช้กลยุทธการเรียนรู้ภาษาทางอ้อมในระดับต่ำเช่นกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Oxford (1990) ที่พบว่า ผู้เรียนมักจะใช้กลยุทธการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามที่ตนต้องการเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเอง และสอดคล้องกับทฤษฎี

ของ ทฤษฎีการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ ของ Kolb (1984) ที่เน้นว่าการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์จริง โดยมีภาระหมุนเวียนระหว่างการปฏิบัติและการไตร่ตรองเพื่อสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งและความยืดหยุ่นในการนำความรู้ไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ

3. ผลการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูงระหว่างกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงกับกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ($R_c = .746$) ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์ทั้งสองประเภทนี้มีความสัมพันธ์กันและมีการส่งผลกระทบกันและกันในระดับสูง และกลยุทธ์ปริชาน เป็นกลยุทธ์ที่มีผลมากที่สุดต่อการเรียนรู้ภาษาทางตรง ซึ่งบ่งบอกว่าการใช้กลยุทธ์ปริชานสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียนได้มากที่สุด และกลยุทธ์อภิปริชาน มีผลมากที่สุดต่อการเรียนรู้ภาษาทางอ้อม บ่งบอกว่ากลยุทธ์นี้เป็นตัวแปรสำคัญในการนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาธิตา สังข์พงษ์ (2564) ซึ่งพบว่า มีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ผลความรู้ความเข้าใจ กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์แก้ไขข้อบกพร่อง และกลยุทธ์อารมณ์และความรู้สึกตามลำดับ

การใช้กลยุทธ์ปริชานมีผลมากที่สุดต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรง สอดคล้องกับการที่กลยุทธ์อภิปริชานมีผลมากที่สุดต่อกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางอ้อม ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการมีสติรู้ตัวและการวางแผนในการเรียนรู้ โดยส่งผลกระทบในทิศทางเดียวกัน แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้หลากหลายในการเรียนรู้ภาษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

5. ผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรด้านกลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) มีน้ำหนักในการสร้าง

ตัวแปรแคนนอนิคัลฟังก์ชันที่ 1 มากที่สุด ในขณะที่ตัวแปรด้านกลยุทธ์การจำและกลยุทธ์การจดเซยมีน้ำหนักน้อยลงตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านกลยุทธ์อภิปริชานมีบทบาทสำคัญที่สุดในการสร้างฟังก์ชันแคนนอนิคัล และมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอื่นในทิศทางตรงกันข้าม การวางแผนและพัฒนากลยุทธ์ จึงควรเน้นที่การพัฒนาตัวแปรด้านนี้ พร้อมกับพิจารณาการจัดสมดุลระหว่างกลยุทธ์ทางสังคมและกลยุทธ์ด้านอารมณ์เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุด สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สาธิตา สังข์พงษ์ (2564) ที่พบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การนำไปสู่ความสำเร็จมากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์ความรู้ความเข้าใจ กลยุทธ์ทางสังคม กลยุทธ์การจำ กลยุทธ์แก้ไขข้อบกพร่อง และกลยุทธ์อารมณ์และความรู้สึกตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้สำหรับอาจารย์ผู้สอน

1. ควรออกแบบกิจกรรมที่ผสมผสานกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงและทางอ้อม เช่น การใช้แบบฝึกหัดที่มีการจดจำคำศัพท์ (กลยุทธ์การจำ) ควบคู่กับการวางแผนและการจัดการการเรียนรู้ (กลยุทธ์อภิปริชาน) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของนักเรียน

2. ให้ความสำคัญกับการสอนให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ปริชาน (ความรู้ความเข้าใจ) เช่น การฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ การสรุปใจความสำคัญ และการเชื่อมโยงเนื้อหากับความรู้เดิม เพื่อช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจและจดจำเนื้อหาได้ดีขึ้น

3. สนับสนุนให้นักเรียนใช้กลยุทธ์อภิปริชาน เช่น การวางแผนการเรียนรู้ การตั้งเป้าหมาย และการประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง เพื่อให้นักเรียนมีการจัดการการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ

4. จัดกิจกรรมที่ช่วยพัฒนากลยุทธ์การจำและการชดเชย เช่น การใช้เทคนิคการจำคำศัพท์ การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้ทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง

5. ส่งเสริมการใช้กลยุทธ์ด้านอารมณ์และกลยุทธ์ด้านสังคม เช่น การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตร การสนับสนุนการทำงานเป็นกลุ่ม และการเสริมสร้างความมั่นใจในตนเอง เพื่อให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนรู้และสามารถปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี

6. จัดการเรียนการสอนที่ให้ออกาสนักเรียนได้ใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหลากหลาย เพื่อให้เกิตประสิทธิภาพสูงสุดในการเรียนรู้ภาษา รวมถึงการให้คำแนะนำและการประเมินผลการใช้กลยุทธ์ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

สำหรับผู้บริหาร

1. ใช้ผลการวิจัยในการออกแบบและปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาให้เหมาะสมกับความต้องการและความสามารถของนักเรียน โดยคำนึงถึงการผสมผสานกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทางตรงและทางอ้อม

2. จัดอบรมและการพัฒนาครูผู้สอนในเรื่องของการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาหลากหลาย เพื่อให้ครูมีความรู้และทักษะในการสอนที่ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

3. สนับสนุนการวิจัยและนวัตกรรมในการเรียนการสอนภาษา โดยนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้และพัฒนาต่อยอดเพื่อสร้างความรู้และวิธีการสอนใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน

สำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมผู้เรียนในระดับต่างๆ และบริบทการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น โรงเรียนในเมืองและชนบท หรือกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางภาษาต่างกัน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและหลากหลายมากขึ้น

2. ทำการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับกลยุทธ์เฉพาะที่มีผลกระทบมากที่สุด เช่น กลยุทธ์ปริชาน และกลยุทธ์อภิปริชาน ว่ามีปัจจัยใดที่ส่งผลต่อการใช้กลยุทธ์เหล่านี้และการพัฒนาประสิทธิภาพของนักเรียน

3. พัฒนาและปรับปรุงเครื่องมือการวัด เพื่อให้สามารถวัดผลการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อย่างแม่นยำและมีความน่าเชื่อถือสูงขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบคุณนิสิต นักศึกษาทุกคน ที่ให้ความร่วมมือสละเวลาให้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อผลการวิจัย ตลอดจนขอขอบคุณบุคคลทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยเหลือสนับสนุนงานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ในเวลาที่กำหนดตามเจตนารมณ์

เอกสารอ้างอิง

- ชิตชนก เชิงเชาว์. (2550). *ระเบียบวิธีวิจัยทางการศึกษา*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- มุอำหมัดสุกรี หะยีสนิ, นิปัทมา การะมีแน, จิตนุดา ละอองผล, นิชาภัทรชย์ รวีชาติ, วันทนีย์ แลงคล้ายเจริญ, วรเวทย์พิสิษ ยศศิริ และสมิทธิ์ วงศ์วิวัฒน์. (2561). *ประเด็นการศึกษาทวิวิธีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศของนักศึกษาชั้นปีที่หนึ่ง มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา* [เอกสารนำเสนอ]. การประชุมวิชาการระดับชาติมหาวิทยาลัยทักษิณ ครั้งที่ 28 ประจำปี 2561, ยะลา, ประเทศไทย.

- เมธาสิทธิ์ ธัญรัตนศรีสกุล. (2559). การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์แบบแคนนอนิคอลสำหรับการวิจัยทางชีววิทยาในคณิตศาสตร์ศึกษา. *วารสารคณิตศาสตร์*, 61(690), 13-26.
- ศราวภูมิ บุญรักษ์. (2562). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษธุรกิจของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาการจัดการทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. *HUSO Journal of Humanities and Social Sciences*, 3(2), 30-50.
- สาธิตา สังข์พงษ์. (2564). การศึกษาการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี. *วารสารวิชาการคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 12(3), 37–52. สืบค้นจาก <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/truhusocjo/article/view/245947/169401>
- สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2567, 30 กรกฎาคม).
- Alissa, S., & Henson, R. K. (2005). Conducting and interpreting canonical correlation analysis in personality research: A user-friendly primer. *Journal of Personality Assessment*, 84(1), 37–48. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa8401_09
- Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1-47.
- Hair, J. F., Anderson, R. E., Tatham, R. L., & Black, W. C. (1998). *Multivariate data analysis* (5th ed.). Prentice Hall.
- Hattie, J. A. (2009). *Visible learning: A synthesis of over 800 meta-analyses relating to achievement*. Routledge.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2015). *Learning together and alone: Cooperative, competitive, and individualistic learning* (5th ed.). <https://www.amazon.com/Learning-Together-Alone-Cooperative-Individualistic>
- Kolb, D. A. (1984). *Experiential learning: Experience as the source of learning and development*. Prentice Hall.
- Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: What every teacher should know*. Newbury House.
- Sherry, A., & Henson, R. K. (2005). Conducting and interpreting canonical correlation analysis in personality research: A user-friendly primer. *Journal of Personality Assessment*, 84(1), 37-48.
- Smith, J. (2020). *The importance of English language in private universities*. Global Education Press.
- Stevens, J. P. (2002). *Applied multivariate statistics for the social sciences* (4th ed.). Lawrence Erlbaum Associates.
- Tomlinson, C. A. (2001). *How to differentiate instruction in mixed-ability classrooms* (2nd ed.). Association for Supervision and Curriculum Development.